

Fe en Déu-Pare-Bo

per Calassanç Balagué

Quin Déu volem en la pràctica, quin Déu escollim? Crec que el Déu que Crist ens ha ensenyat. Crec en "un" Déu; no crec en déu. Crec en un sol Déu (monoteïsm pràctic i veritable). Crec en un Déu principi de tot, exigència del valor social; Déu de tots, comunió de tot en tots. Déu real; no neutral, i sí interpellant en la nostra vida pràctica.

Pare estimat

"Abbà, Pare estimat" és la salutació filial dels primers cristians que ens ha tramés l'apostol Sant Pau; invocació, plena d'intimitat, de proximitat i confiança amb la qual ens hem de dirigir al nostre Déu.

Nomenar i invocar a Déu "Abbà, Pare estimat", com ho deia Jesús, significa que Déu és benevolència, origen de la nostra existència, amor creador, que fa possible la nostra llibertat, presència alliberadora que possibilita el nostre existir amb futur i esperança. Déu-Pare-estimat és el nostre últim hortizó.

Docilitat al Pare

L'amor suposa docilitat, fidelitat i submissió a l'estimat. Acceptar Déu-Pare no vol dir pas anul·lació de la nostra responsabilitat i creativitat. Déu no és cap fantasma. L'obediència a Déu esparona a la total responsabilitat davant el germà, el món i la vida total. No es pot obeir un Pare que estima sense límits els homes sense sentir-se reclamat a viure la germanor. Sols es pot ser fill de Déu vivint com un germà entre els homes. Quan girem l'esquena als germans, caiem en el vici i pequem.

Déu-Pare dels dissortats

Justament perquè n'és Pare que estima els homes sense cap mena de discriminació, Déu és Bona Nova per als pobres. El Déu de Jesucrist és el Déu dels qui són víctimes dels poderosos, dels qui són maltractats pels abusos dels forts, d'aquells per als quals no hi ha lloc en les estructu-

res socials modernes ni en el cor dels homes.

Però la Bondat de Déu necessita de la misericòrdia dels homes i dones de bona voluntat, és a dir, el Regne de Déu no s'establirà a la terra mentre no es faci justícia a tots aquells als quals ningú la fa. El marginat és el signe autèntic de la presència de Déu a la Terra: "*Tot allò que féreu a un germà meu d'aquests més febles, a mi m'ho féreu*" (Mt. 25,40).

Des de la creu

¿Com podem parlar d'un Déu defensor dels pobres si aquests segueixen crucificats per la injustícia dels homes? ¿Com podem anunciar el regne de Déu si els qui regnen entre els homes són la violència i la mort? ¿On és Déu quan els seus fills sofreixen i moren? ¿Per què Déu calla?

Curiosament aquestes queixes i reptes venen dels benestants que solament coneixen el sofriment des de la pantalla del televisor o per les dades estadístiques. Si volem conèixer la resposta de Déu al sofriment dels homes, la tenim en la faç del Crist assassinat a la creu. Aquesta és la força i la saviesa de Déu. Una niciesa més sàvia que la saviesa dels homes i una feblesa més forta que la força dels homes. Aquesta és la imatge de Déu! En la creu no hi ha pas bellesa, poder, força, saviesa, majestat. En la creu, o bé s'acaba la nostra fe, o bé s'obre a una comprensió nova i sorprenent del seu misteri. En la creu, descobrim que Déu no es insensible al nostre sofriment: Déu sofreix amb nosaltres. Déu ens estima sofrint.

Aquest "Déu crucificat" no se'l comprèn des de teories filosòfiques; sols se'l clissa quan sabem crucificar-nos amb Ell per amor als qui sofreixen: ací el trobarem!

Des de la creu se'ns revela fins a quin punt l'amor de Déu respecta la nostra llibertat posant en les nostres mans la marxa de la història. Déu no ens salva arrancant-nos del món i alliberant-nos dels sofriments de la història humana. Déu ens salva fent-se un de nosaltres assumint nostra impotència.

Déu calla; però aquest silenci no és indiferent: és d'un Déu que no desfà les lleis de la naturalesa. És la presència respectuosa i solidària d'un Pare que encamina misteriosament als nostres ulls l'existència dolorosa dels homes vers la vida definitiva. □

Nous Goigs

per Jaume Busqué Marcet

L'Acadèmia Catòlica i Els Amics dels Goigs de Sabadell, amb motiu de les Festes de Nadal van felicitar els seus socis amb els "Goigs del Pessebre", lletra i música de mossèn Camil Geis. Es tracta d'una edició de 1.200 exemplars i corresponen a la "Col·lecció Els Nostres Goigs" 2ª època, Núm. 21 (86). Hi ha música, amb el cantàbil i acompanyament. Imprès a Codipre Arts Gràfiques. (Mides 22x33).

Novament s'ha editat el tríptic: "Goigs a llaor de la Mare de Déu de la Salut" (lletra mossèn Camil Geis); "Goigs a llaor de la Mare de Déu de Togores" (lletra mossèn Josep Cardona); "Goigs en llaor a la Mare de Déu de les Neus" (lletra Maria-Antònia Barceló de Busqué). Mossèn Camil Geis és l'autor de la música.

La primera publicació d'aquest tríptic és de l'abril de l'any passat, amb motiu de la romeria sabadellenca a Montserrat. L'edició d'ara obeeix a l'interès que quedin modificats alguns errors que s'observaven en aquella edició. Així consta: "Segona edició corregida. Maig 1988. Amics dels Gogis. Núm. 73 Imprès: Carles Castañé. (Mides 20x32)

"Amics dels Goigs" de Sabadell ens ha ofert la tercera carpeta de facsímils de goigs sabadellencs antics. Daten de finals dels segles XVIII i XIX, i d'aquest, dels anys 1913 i 1915.

ANÀLISIS CLÍNQUES
PERFUMERIA
COSMÈTICA de

Joan Garriga i Manich
(Analista Diplomada de Sanitat, Inspector
Farmacèutic Municipal).

Passeig Plaça Major, 37
Telèfon 725 53 53 - SABADELL

Filatèlia

Romanització de Tarragona

per BAF

Els dos primers són a llaor de Sant Germà, finals del segle XVII, i s'hi reproduceix una "Nota Històrica sobre Sabadell i Sant Germà", extreta del llibre "Notes Històriques sobre la parròquia de Sant Feliu", de mossèn Frederic Albanell. Al final hi ha una cita, indicant que es vegi l'article que vaig publicar al "Diario de Sabadell" (9-4-1987).

Vuit goigs més són a llaor de Sant Antoni de Padua. Sis del segle XIX i dos del segle XX. En el primer (3).76., hi ha una cronologia de fets històrics relacionats amb la devoció del sant a Sabadell que comença el 1500. Al final hi ha una relació d'altres edicions que van des de 1828 al 1948 i una bibliografia, els autors de la qual són el Dr. Feliu Sardà i Salvany i Pau Turull i Moragas. S'ha imprès a Carles Castañé. Desembre 1988. (Mides 22x34)

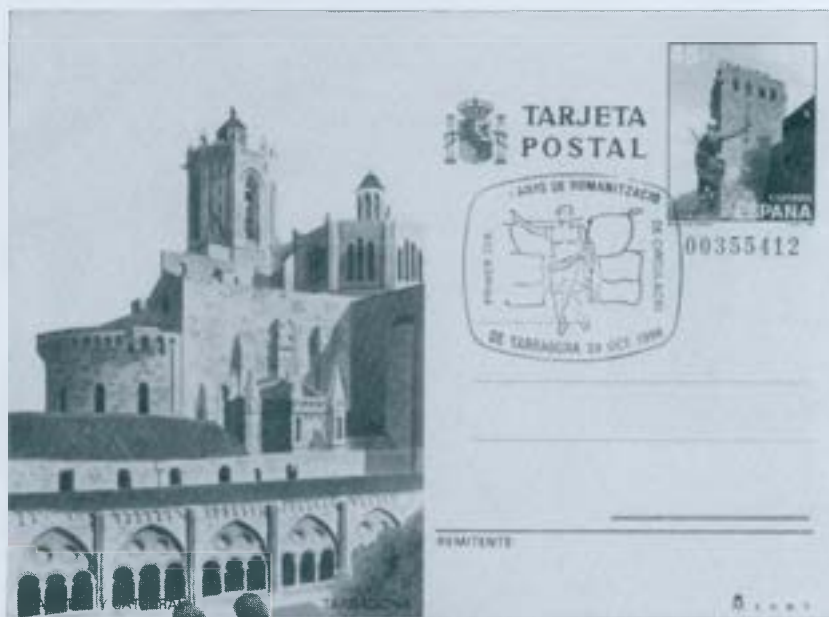
Cal esmentar un llibre que amb el títol "Mossèn Josep Maideu (1893-1971) mestre-compositor i organista", ha escrit Esteve Busquets i Molas.

Mossèn Maideu va ser un bon gogista. El llibre, a part de constar-hi una biografia completa d'aquest preclar sacerdot i músic, conté un catàleg d'edicions de goigs musicats pel biografiat, i la reproducció de vint-i-vuit.

Ha estat imprès per Gualbert Carrasco, de Vilafranca del Penedès amb el patrocini de la Caixa del Penedès. (juny 1988) (Mides 15'5x21'5)

Del llibre titular "Les nostres ermites" n'és autor Miquel Ballbé i Boada i és presentat pel Dr. F. Torrella i Niubó. És imprès a Gràfiques Ister, de Mojà, i fa referència a les ermites de Castellbisbal, Gallifa, Matadepera, Rellinars, Sant Cugat, Rubí, Sant Llorenç Savall, Terrassa, Vacarisses i Viladecavalls.

Està il·lustrat amb fotografies, dibuixos a la ploma i al boix, amb la reproducció de 40 goigs de les respectives advocacions.

Seguint, com fins ara hem fet, de tractar temes catalanes dins de la Filatèlia, parlarem avui, d'una de les dues tarjes postals que ens oferí l'Administració del correu que l'any passat va emetre i que és dedicada a Tarragona. En el segell imprès a la tarja hi ha l'estàtua de Cèsar August, còpia de l'original que hi ha en el Museu Vaticà, i que a Tarragona es troba enmig del Passeig Arqueològic, com si el presidís; en la il·lustració de la mateixa tarja hi ha una part de la Catedral adossada a la muralla, que en definitiva és encara el monument més espectacular del pas dels romans per aquelles contrades. D'aquesta muralla se'n conserva a prop d'un quilòmetre, però en el seu temps en tenia quatre i voltava tota la part antiga que avui podem més o menys contemplar. No podem menysprear, però, l'Acòpolis, el Foro, l'Anfiteatre, l'Aquaducte, la Necròpolis de Sant Salvador, l'Arc de Berà, la Torre dels Escipions, i tantes altres construccions no tan vistoses que fan de Tarragona la ciutat on la romanització de Catalunya és més notòria.

Plini en la seva Història Natural assegura que TARRACO SCIPIORUM OPUS, (Tarragona fou obra dels Escipions) i no posem en dubte la seva veracitat, però en la bibliografia consultada, trobem que quan els romans arribaren a aquelles costes, en el segle III a.C., concretament l'any 218 a.C. ja trobaren, en el lloc on hi ha ara la Catedral sembla, un assentament grec anomenat TERRAKON. Malgrat tot això la cultura que aportaren els romans, possiblement barrejada amb la dels grecs, avui encara és

vigent i la vivim, amb tot el vaivé del temps.

Els romans que eren molt pràctics, cercaven una costa propera a l'Ebre, que era una via de penetració de gran importància i a més unes terres conreables per a produir tots els productes per a sobreviure-hi. No sóc cap tècnic per a escriure històries i solament em documento com a ampliador de la meua cultura filatèlica, però hem de creure d'aquesta història el que ens ha quedat i com ha condicionat la nostra manera de viure i ésser.

I parlant de la Catedral direm que sembla que la seva construcció s'inicià l'any 1174, per iniciativa de Sant Oleguer, aleshores bisbe de Barcelona, on volia traslladar-hi la Seu Metropolitana, i que no s'acabà fins l'any 1350. En aquest llarg espai detemps canviaren els estils arquitectònics de forma que les primitives concepcions romàniques es barrejaren amb l'estil gòtic i avui no té un estil determinat. És un bell edifici, digne de la ciutat, amb tres trams, un central de 17 metres d'ample per 26 metres d'alçària i els dos laterals més reduïts. El cimbori sobrepasa els 10 metres d'alçària en la nau central i en el claustre hi ha 211 capitells romànics de marbre.

I no seguim perquè no crec haver descobert res als nostres lectors que quan han visitat la ciutat ho han fet amb els ulls de la il·lusió, ja que Tarragona sols es pot visitar així, pensant i contemplant les meravelles que ens deixaren. Si no anem a Tarragona amb aquesta intenció val més passar de llarg i encaminar els passos a altres llocs.

BEN-NET

CENTRE DE NETEGES, S.A.

Soletat, 80

Tel. 725 97 77 - 725 99 87

SABADELL